

αίσχρον και επιβλαβές εις την ανδρίαν· εις την ιδέαν όμως ταύτην πολύ συντελεί τότε και η έλεεινότης των όδων. Τάς πρώτας άμάξας έκόμισεν εκ μόν Ιταλίας εις Γαλλίαν η Αικατερίνα των Μεδίκων τῷ 1533, η δέ Μαρία εξ Ίσπανίας εις Γερμανίαν τῷ 1601.

Η εν Παρισίοις εκδιδομένη Έφημερίς των ώφελιμῶν γνώσεων περιέχει εν τινι των τελευταίων αὐτῆς φύλλων τὰς έπομένους περιεργολογίας ανθρωπολογικὰς λεπτομερείας· Έκ τῆς παραβολῆς τριῶν και εξήκοντα κρανίων ανδρῶν και τεσσάρων και εικοσι γυναικείων εξάγεται ότι ο όγκος του θηλυκού κρανίου εἶνε πρὸς τὸν τοῦ αρσενικοῦ ὡς 854 πρὸς 1000. Τὸ μέγιστον μετρηθὲν κρανίον ἔχει ἐμβαδὸν 2075 κυβικῶν ὑφεκατομέτρων. Δυστυχῶς ἡ ἱστορία τοῦ κρανίου τούτου δὲν εἶνε γνωστὴ, ἴσως εἶνε κρανίον φιλοσόφου τινός· ἀλλὰ τὰ ανθρωπολογικὰ μυσεῖα ὀλίγα φιλοσόφων κρανία περιέχουσι. Τὸ δὲ σμικρότατον πάντων εἶνε τὸ κρανίον ἰθαγενοῦς τινος τῆς Κεντρικῆς Κεϋλάνης ἀνήκοντος εις φυλὴν ἣτις δὲν ὑπάρχει πλέον τὴν σήμερον· τὸ δ' ἐμβαδὸν αὐτοῦ εἶνε μόλις 960 κυβ. ὑφεκ. Οἱ Έσκιμῶοι ἔχοντες μικρὸν σῶμα, ἔχουσι τοῦναντίον κεφαλὴν μεγίστην, ἔχουσαν ἐμβαδὸν κατὰ μέσον ὅρον 1844 κυβ. ὑφεκ. Ἰδοῦ δὲ ὁποῖά τινα εἶνε τὰ εξαγόμενα τοῦ μετρήσαντος τὰ κρανία ταῦτα κ. Φλάουερ·

Κρανία	Έμβαδὸν εις κυβ. ὑφ.
Άγγλων	1542
Ίαπωνων	1486
Ίταλῶν νεωτέρων	1475
Αἰγυπτίων παλαιῶν	1464
Πολυνησίων	1454
Κινέζων	1424
Μάδρων	1377
Κίβρων	1348
Ἰνδῶν	1306
Αὐστραλῶν	1283.

«Εἰς τὴν Γερμανίαν ἔλθετε νὰ ζητήσητε νύμφην οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ νυμφευθῆτε.» Οὕτως ἀναφωνεῖ Ἰσπανικῆ τις ἔφημερίς μελετήσασα τὴν γυναῖκα ἐν Γαλλίᾳ, Άγγλίᾳ και Γερμανίᾳ. Πόρισμα δὲ τῶν μελετῶν αὐτῆς εἶνε ὅτι ἡ Γερμανίς εἶνε κρείσσω των δύο ἐτέρων γυναικῶν. Ἰδοῦ δὲ πῶς. Ἡ μὲν Γαλλίς ὑπανδρεύεται μετὰ σκέψιν, ἡ δὲ Άγγλίς κατ' ἔθος, ἡ δὲ Γερμανίς ἐξ ἔρωτος. Ἡ μὲν Γαλλίς ἀγαπᾷ μέχρι τῆς δύσεως τῆς σελήνης τοῦ μέλιτος, ἡ δὲ Άγγλίς ἐφ' ὅρου ζωῆς, ἡ δὲ Γερμανίς εις αἰῶνα τὸν ἅπαντα. Ἡ μὲν Γαλλίς ἀγει τὴν κόρην της εις τὸν χορόν, ἡ δὲ Άγγλίς εις τὴν ἐκκλησίαν, ἡ δὲ Γερμανίς και εις τὸ μαγειρεῖον. Ἡ μὲν Γαλλίς ἔχει πνεῦμα, ἡ δὲ Άγγλίς εὐφυΐαν, ἡ δὲ Γερμανίς αἴσθημα. Ἡ μὲν Γαλλίς ἐνδύεται μετὰ φιλοκαλίας, ἡ δὲ Άγγλίς ἀνευ φιλοκαλίας, ἡ δὲ Γερμανίς μετὰ σεμνότητος. Ἡ μὲν Γαλλίς λαλεῖ, ἡ δὲ Άγγλίς διαλέγεται, ἡ δὲ Γερμανίς συνλογίζεται. Τέλος δὲ ἡ μὲν Γαλλίς

ὑπερέχει κατὰ τὴν γλώσσαν, ἡ δὲ Άγγλίς κατὰ τὴν κεφαλὴν, ἡ δὲ Γερμανίς κατὰ τὴν καρδίαν. Περὶ Ἰσπανίδων, Ἱταλίδων και Ἑλληνίδων οὐδὲν λέγει ἡ ἰσπανικὴ ἔφημερίς, κρύπτει τὴν γνώμην της. Έν συντόμῳ ὁ ἐπιθυμῶν νὰ ἀγαπάται εις αἰῶνα τὸν ἅπαντα ὑπὸ γυναικὸς εὐαισθήτου και μαγειρικῆς, ἐνδυομένης δὲ μετὰ σεμνότητος, ἀς πορευθῆ εις Γερμανίαν νὰ εὕρῃ τὸ ζητούμενον!

Ἀπεβίωσεν ἐσχάτως ἐν τῇ Ῥωσικῇ κωμοπόλει Ζιτομιρ ὁ τελευταῖος ἀπόγονος τοῦ Κοπερνίκου. Ὁ μακαρίτης, γράφει ἡ ἀναφέρουσα τὸ γεγονός ἔφημερίς, ἀντὶ νὰ ἔχη τὰ βλέμματα ἐστραμμένα και τοὺς ἀστέρας ὅπως ὁ περικληθὲς αὐτοῦ πρόγονος, εἶχεν αὐτὰ τοῦναντίον ἐστραμμένα πρὸς τὰ ἀστέρας ἦτον ὑποδηματοποιός.

Κατὰ στατιστικὴν γενομένην ὑπὸ τοῦ κ. Χόρτον ἡ παγκόσμιος ἐτήσια ἀπώλεια των νομισμάτων, εἴτε ἐκ τῆς χρήσεως, εἴτε ἐκ πυρκαϊῶν, ναυαγίων και ἄλλων συμβάντων ὑπολογίζεται, των μὲν ἀργυρῶν εις 6 ἑκατομμύρια λιρῶν στερλινῶν, των δὲ χρυσῶν εις 4 ἑκατομμύρια.

Παράξενος κλοπὴ ἐγένετο κατ' αὐτὰς ἐν Νεᾷ Ὑόρκῃ. Κλέπται εἰσελθόντες εις οἰκίαν ἀπούσης τῆς οἰκοδεσποίνης εις ἐπισκέψεις ἐκλεψαν τὸ κλειδοκύμβαλον. Ὡς φαίνεται θὰ εἶνε μέλη εταιρίας τινὸς ἀριστα κατηρητισμένης, τῆς αὐτῆς ἴσως, ἣτις πρὸ τινων μηνῶν ἔκλεψεν ἀπὸ δημοσίου τινὸς κήπου μέγιστον ἐλέφαντα!

Έν Λονδίῳ ὑπολογίζεται εις τοκετὸς κατὰ πᾶν πέμπτον λεπτόν, και εἰς θάνατος κατὰ πᾶν ὄγδοον. Κατὰ τὰς ἐπίσημους σημειώσεις τῆς αστυνομίας ὑπάρχουσι ἐν τῇ μεγαλοπόλει ταύτῃ 117 χιλ. κακοῦργοι και 38 χιλ. μέθυσοι κατ' ἔτος.

Έν Πειραιεὶ ὑπάρχουσι 8 ἀλευρόμυλοι, δυνάμειος 216 ἵππων. Πρὸς σύστασιν αὐτῶν ἐδαπανήθησαν δρ. 1,965,000, περιέχουσι δὲ 182 ἐργάτας.

ΕΙΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ.

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Πολλάκις ζῶν τι, κύων, γαλῆ, ἢ ἄλλο τοιοῦτον τριβόμενον ἐπὶ των ἐνδυμάτων ἡμῶν καταλείπει λεπτότατον χνούν, ἂν μάτην κοπιῶμεν νὰποκολλήσωμεν τριβόντες και ἡμεῖς διὰ ψήκτρας. Έκ πείρας δὲ οἱ πάντες γινώσκουμεν ὅτι ἀδίκως βασανίζουμεν τὸ δύσμοιρον ἔνδυμα, διότι ἀδύνατον νὰ φύγῃ ὁ χνούς χωρὶς νὰ καταλείπη πλεῖστα ὅσα ἔχνη δυσεξάλειπτα. Ἀπερίγραπτος δὲ εἶνε ἡ βαρυθυμία ἡμῶν. Τί λοιπὸν ποιητέον; Ἐπιτρίβουμεν πρῶτον ἐλαφρὰ τὴν ψήκτραν ἐπὶ βεβρεγμένον παῖον και ἐπειτα δι' αὐτῆς τριβόμεν τὸ ἔνδυμα, ἐξ οὗ ὡς διὰ μαγείας ἀποκολλᾶται ὁ χνούς συναγόμενος ὑπὸ τῆς ψήκτρας χωρὶς νὰ κατατρίβεται τὸ ὕφασμα και νὰ χάνῃ τὴν ὄψιν του.